
KLESZCZENIEC (8) *sb m*

kleszczeniec (8), [**kleszczyniec**].

Pierwsze i trzecie e prawdopodobnie jasne (tak w kleszcze oraz w -ec).

sg N kleszczeniec (1). ◇ D kleszczeńcowi (1). ◇ A kleszczeńca (1). ◇ pl N kleszczeńcy (2). ◇ D kleszczeńc(o)m (2). ◇ A kleszczeńce (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

*Eunuch; abscissus, ademptae virilitatis homo, ambiguus mas, apocopus, bacelus, castratus (heres), eunuchus, eviratus, excisa virilitate. puer, exmas, exsectus, gallus, gynaeciarius, intestabilis, intestatus, praecisus, privatus testibus, sermimas, semivir, spado (natus), spoliatus viro Cn (8) : y S potomków twych będą kleszczeńcy v niego ná dworze. *BielKron* 90; Siodmego dnia rofkazał krol kleszczeńcom fwoim/ áby przywiedli krolową k niemu *BielKron* 114v; wiele kościołow záłożywfy/ nád ktorými był ieden kleszczeniec przełożonym/ ktorý bożą chwałę w kościele fwiętym rozmnażał/ á tego kleszczeńcá był okrzcił Filip s. *BielKron* 144; Przeto co możnieyfy kleszczeńce przy żonách chowáią miálftho Ochmiłtrzew *BielKron* 261, 113v, 114v, 261 *marg*; [**kleszczyniec**/ Spado, Eunuchus, castratus. *Volck* Hhh3].*

Synonimy: ewnuch, rzezaniec, trzebieniec, wałach, wałaszek, wyrzaniec.

Cf **KLEŚNIEC**